

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Barbara Ciwińska

Protokolant : Joanna Piwowarska

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z wniosku R. K. (1)

z udziałem M. P.

o ustalenie miejsca pobytu małoletniej A. K. oraz o ograniczenie władzy rodzicielskiej matki nad małoletnią A. K.

oraz z wniosku M. P. o powierzenie jej wykonywania władzy rodzicielskiej i ograniczenie władzy rodzicielskiej ojca nad małoletnią A. K.

oraz z urzędu o ograniczenie władzy rodzicielskiej obojga rodziców nad małoletnią A. K.

postanawia

1. wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. K. urodzoną (...) powierzyć matce M. P. ograniczając władzę rodzicielską ojca R. K. (1) do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie edukacji, leczenia, planowanych zabiegów medycznych, wyboru wyznania, wyjazdów zagranicznych powyżej 2 tygodni, ustalając że dziecko ma miejsce zamieszkania u matki,

2. władzę rodzicielską obojga rodziców ograniczyć ponadto przez nadzór kuratora sądowego, którego zobowiązać do składania sprawozdań 1 raz na 3 miesiące,

3. uchylić ugodę zawartą 30.06.2015 r. przed mediatorem Fundacja (...), zatwierdzoną przez tutejszy Sąd w sprawie V. N. 559/15,

4. ustalić, że R. K. (1) będzie się spotykał z małoletnią córką A. K. w następujący sposób :

A) w czasie roku szkolnego :

--w każdy **pierwszy i trzeci weekend miesiąca** od soboty godzina 10.00 do niedzieli godzina 15.00 z nocowaniem u ojca, poczynając od listopada 2017r.

--w każdą **środę** będzie odbierał córkę z przedszkola o godzinie 15.00 i odprowadzał do domu matki o godzinie 18.00,

-- spędzi z córką 4 godziny w dniu jej **urodzin** po odebraniu jej z przedszkola,

-- spędzi z córką każdy **drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy** od godziny 10.00 rano oraz następnego dnia do godziny 18.00 z nocowaniem w tym czasie u ojca,

B) **w czasie wakacji** spędzi z córką 15 dni z tym, że podział i sposób spędzania tego czasu strony zobowiązane są ustalić wspólnie na piśmie z udziałem kuratora do końca marca każdego roku kalendarzowego,

5. oddalić wnioski w pozostałym zakresie,
6. pozostawić strony przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego,
7. kosztami postępowania obciążyć strony po połowie i nakazać pobrać od M. P. i od R. K. (1) po 93,69 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote i sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem pokrycia kosztów udziału kuratora przy kontaktach w dniu 24 września 2016 roku.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 lutego 2016 roku (data prezentaty) R. K. (1) wniósł o ograniczenie władzy rodzicielskiej M. P. nad małoletnią córką A. K. ur. dnia (...) z powodu zagrożenia dobra dziecka oraz niewydolności wychowawczej matki. Ponadto R. K. (1) wniósł o ustalenie miejsca zamieszkania małoletniej A. K. ur. dnia (...) w każdorazowym miejscu zamieszkania jej ojca (k. 1-6 wniosek)

Pismem z dnia 18 marca 2016 roku (data prezentaty) R. K. (1) sprecyzował wniosek z dnia 29 lutego 2016 roku w zakresie ograniczenia władzy rodzicielskiej wnosząc, aby nad sposobem wykonywania władzy rodzicielskiej M. P. nad małoletnią córką A. K. został ustanowiony nadzór kuratora sądowego oraz wnosząc, aby władza rodzicielska M. P. nad małoletnią córką A. K. została ograniczona poprzez uniemożliwienie jej decydowania o edukacji i leczeniu małoletniej A. K.. (k. 43-44 uzupełnienie wniosku)

W odpowiedzi na wniosek pismem z dnia 9 maja 2016 r. (data stempla pocztowego) uczestniczka M. P. wniosła o oddalenie wniosku R. K. (1) w całości. Ponadto wniosła o uregulowanie sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej rodziców małoletniej A. K. poprzez ograniczenie wykonywania władzy rodzicielskiej R. K. (1) do współdecydowania w sprawach dotyczących kierunku kształcenia dziecka, wyboru szkoły oraz kwestii leczenia operacyjnego i rehabilitacyjnego oraz wniosła o ustalenie, że miejscem zamieszkania małoletniej A. K. będzie każdorazowe miejsce zamieszkania matki M. P.. (k. 54-62 odpowiedź na wniosek)

Postanowieniem z dnia 15 września 2016 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd postanowił na czas trwania postępowania ustalić sposób pieczy nad małoletnią A. K. urodzoną (...) poprzez:

- A) ustalenie jej miejsca zamieszkania w miejscu zamieszkania matki M. P.,
- B) uchylenie dotychczasowych kontaktów ojca z małoletnią ustalonych w ugodzie zawartej 30.06.2015 r. przed mediatorem Fundacja (...), zatwierdzonych przed tutejszym Sądem w sprawie V. N. 559/15,
- C) ustalenie, że R. K. (1) będzie się spotykał z małoletnią córką A. K. w każdą sobotę poczynając od 24.09.2016 r. w godzinach 10:00-15:00, z tym, że do końca 2016 roku spotkania te będą odbywały się w obecności matki dziecka, przy czym na pierwszym spotkaniu 24.09.2016 r. będzie obecny kurator sądowy.

Ponadto w wydanym postanowieniu z dnia 15 września 2016 roku tut. Sąd postanowił zobowiązać oboje rodziców do podjęcia wspólnych spotkań z psychologiem co najmniej 1 raz w miesiącu w celu poprawy komunikacji i omówienia bieżących spraw wychowawczych wspólnego dziecka, ustalając, że koszty z tym związane będą strony ponosiły po połowie, postanowił zastosować nadzór kuratora sądowego, zobowiązując do składania sprawozdań 1 raz na 2 miesiące oraz zobowiązując kuratora do obecności na początku pierwszego spotkania 24.09.2016 r. i zabezpieczenia dobra dziecka, ustalając, że koszty z tym związane strony poniosą po połowie i postanowił oddalić w pozostałym zakresie wnioski o zabezpieczenie (k. 99-100 postanowienie).

Postanowieniem z dnia 15 września 2016 roku tut. Sąd postanowił z urzędu prowadzić niniejszą sprawę jako o ograniczenie władzy rodzicielskiej obojga rodziców nad ich małoletnią córką A. K. urodzoną (...) (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku)

Postanowieniem z dnia 23 marca 2017 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Cz 902/16 Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił zażalenie R. K. (1) na postanowienie tut. Sądu z dnia 15 września 2016 roku. (k. 199-202 postanowienie)

Ostatecznie na rozprawie sądowej w dniu 5 października 2017 roku pełnomocnik R. K. (1) wniósł o to, aby piecza nad małoletnią została powierzona matce dziecka. Jednocześnie wniósł o ustalenie kontaktów R. K. (1) z małoletnią córką we wtorki i czwartki, w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia oraz świąt Wielkanocy oraz co drugi weekend sobotni. Wniósł ponadto o ustalenie, że wszystkie ważne sprawy w życiu dziecka, tj. wybór szkoły, kwestia leczenia oraz wyjazdów zagranicznych będą odbywały się za zgodą obojga rodziców. Wniósł również o to, aby wszystkie te ustalenia obowiązywały podczas obecności R. K. (1) w Polsce oraz o obciążenie uczestniczki kosztem udziału kuratora. Pełnomocnik M. P. przychylił się do wniosku pełnomocnika R. K. (1), aby wszystkie ważne sprawy w życiu dziecka odbywały się za zgodą obojga rodziców małoletniej. Ponadto wniósł o to, aby ustalić miejsce zamieszkania małoletniej u matki oraz o ustalenie spotkań R. K. (1) z małoletnią córką raz w tygodniu oraz w weekendy, tj. w drugą i czwartą sobotę miesiąca od godziny 12 do godziny 15 oraz w niedzielę z noclegiem u ojca, a także w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia od godziny 10 do godziny 18 i drugi dzień świąt Wielkanocnych 10-18 oraz w Dzień dziecka od godziny 15 do godziny 18. Ponadto pełnomocnik M. P. wniósł o ustanowienie nadzoru kuratora i o obciążenie w całości wnioskodawcy kosztem udziału kuratora lub obciążenie stron w częściach równych. (e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Małoletnia A. K. urodzona dnia (...) ma niespełna 3 lata, jest córką R. K. (1) i M. P.. Jej rodzice pozostawali w nieformalnym związku i w marcu 2015 roku się rozstali. Od czasu rozstania rodzice A. K. pozostają w konflikcie, który uniemożliwia im współdecydowanie w sprawach ich wspólnego dziecka. (okoliczności bezsporne, ponadto k. 172-176 wiadomości sms, k. 177-178 zdjęcia)

R. K. (1) i M. P. w dniu 30 czerwca 2015 roku przed mediatorem M. V. zawarli ugodę w sprawie kontaktów z małoletnią córką (k. 65-67), która została zatwierdzona w całości postanowieniem tut. Sądu z dnia 14 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt VI Nsm 559/15 (k. 46-47). Zgodnie z zawartą ugodą R. K. (1) miał odbierać małoletnią córkę z miejsca jej zamieszkania i odprowadzać ją do miejsca zamieszkania:

- a) we wtorek i czwartek od godz. 11:00 do godz. 17:30 oraz w sobotę i w niedzielę od godz. 10:00 do godz. 17:30 (I tydzień miesiąca);
- b) we wtorek, w środę i w piątek od godz. 11:00 do godz. 17.30 (II tydzień miesiąca);
- c) we wtorek i czwartek od godz. 11:00 do godz. 17.30 oraz w sobotę i w niedzielę od godz. 10:00 do godz. 17.30 (III tydzień miesiąca);
- d) wtorek, środę i piątek od godz. 11:00 do godz. 17.30 (IV tydzień miesiąca).

W powyższej ugodzie uczestnicy ustalili ponadto, że o odwołaniu lub spóźnieniu będą informować się telefonicznie lub poprzez sms oraz, że informacje o stanie zdrowia dziecka będą sobie przekazywać za pomocą sms. Ustalono również kontakty R. K. (1) z małoletnią córką w Święta Bożego Narodzenia w ten sposób, że R. K. (1) odbierze dziecko w dniu 24 grudnia o godz. 11:00 i odprowadzi o godz. 18:00, a następnie spędzi z dzieckiem czas od dnia 25 grudnia od godz. 18:00 do dnia 26 grudnia do godz. 18:00 oraz w Ś. Wielkanocne w ten sposób, że R. K. (1) odbierze dziecko w Wielką Sobotę o godz. 16:00 i odprowadzi do miejsca zamieszkania w Niedzielę Wielkanocną o godz. 18:00, a także, że w dniu urodzin dziecka oraz w Dniu Dziecka w ten sposób, że R. K. (1) spędzi z dzieckiem czas od godz. 10:00 do godz. 16:00.

Powyższa ugoda przez kilka miesięcy od jej wprowadzenia była prawidłowo realizowana. Jednakże na początku 2016 roku R. K. (1) przestał przestrzegać warunków powyższej ugody w ten sposób, że spóźniał się z oddaniem dziecka matce oraz przedłużał spotkania z małoletnią, o czym nie informował matki dziecka. Od kwietnia 2016 roku M. P. przestała wydawać dziecko na kontakty z ojcem, z powodu obawy o jego agresywne zachowanie, w wyniku czego więz

emocjonalna pomiędzy ojcem a córką uległa rozluźnieniu. Z kolei R. K. (1) zawiadamiał policję o tym, że matka dziecka nie chce mu wydać dziecka na kontakt. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku zeznania M. P., e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku zeznania R. K. (1), k. 69-70 informacje z policji, k. 73-74, 110-111, 155-157, 167, 208, 269, 270 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego)

Przed tutejszym Sądem była również prowadzona sprawa o alimenty z powództwa małoletniej A. K. reprezentowanej przez matkę M. P. przeciwko R. K. (1). Wyrokiem z dnia 7 lipca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 443/15 tut. Sąd zasądził alimenty od ojca R. K. (1) na rzecz jego małoletniej córki A. K. w kwocie po 600 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2016 roku, płatne do rąk matki małoletniej M. P. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. (k. 87-92 wydruk wyroku z uzasadnieniem)

Po ustaleniu w toku niniejszego postępowania postanowieniem z dnia 15 września 2016 roku kontaktów R. K. (1) z małoletnią córką na czas trwania postępowania powyższe kontakty początkowo realizowane były prawidłowo. Zdarzało się przy tym, iż rodzice małoletniej przekładali terminy spotkań. Zaś w ostatnim okresie powyższe kontakty były nieregularne. Zdarzało się bowiem, że R. K. (1) przedłużał spotkania z dzieckiem lub też stawiał się on na kontakt z córką bez poinformowania o tym matki dziecka, odwoływał spotkania, przekładał spotkania i również nie stawiał się na przełożony termin spotkania. Rodzice małoletniej do grudnia 2016 roku uczęszczali regularnie na spotkania u psychologa w (...). Od daty rozpoczęcia postępowania w niniejszej sprawie konflikt pomiędzy rodzicami małoletniej zmniejszył się i potrafili oni ustalić wspólne stanowisko w sprawie miejsca zamieszkania małoletniej córki. Rodzice małoletniej nie potrafili przy tym dojść do porozumienia w sprawie chrztu dziecka. (k. 73-74, 110-111, 155-157, 167, 208, 269, 270 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 158-159 oświadczenie, k. 224-227 pismo z (...), k. 197-198 notatka kuratora z obecności przy kontaktach)

Małoletnia **A. K.** ma obecnie blisko 3 lata. Od narodzin zamieszkuje wraz z matką i pozostaje pod jej bezpośrednią opieką. Jest zdrowym dzieckiem i rozwija się prawidłowo oraz jest silnie związana emocjonalnie z matką. Jej sytuacja opiekuńczo-wychowawcza jest stabilna. Matka małoletniej stara się prawidłowo wywiązywać ze swoich obowiązków rodzicielskich, dba o potrzeby socjalno-bytowe dziecka i o prawidłowy rozwój dziecka. Pod nieobecność matki małoletnia znajduje się pod opieką babki macierzystej. Małoletnia wraz z matką zamieszkuje w domu jednorodzinny trzykondygnacyjny z poddaszem nieużytkowym. Stan techniczny tego budynku pozwala na jego użytkowanie w całości na cele mieszkalne, w tym może on być zamieszkiwany przez dorosłych i dzieci. Od września 2017 roku małoletnia zaczęła uczęszczać do przedszkola. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku zeznania M. P., e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku zeznania R. K. (1), k. 73-74, 110-111, 155-157, 167, 208, 269, 270 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 224-227 pismo z (...), k. 258-267 dokumentacja z Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego)

M. P. ma 40 lat. Posiada wykształcenie średnie. Jest rozwiedziona, ale nie z ojcem małoletniej R. K. (1). Ze związku małżeńskiego posiada pełnoletniego syna A. P. (1), który nie sprawia problemów wychowawczych i ma częsty kontakt ze swoim ojcem. Chciałaby, aby pozostawiono nadzór kuratora, gdyż w przypadku zaistnienia takiej konieczności ma do kogo się zwrócić o pomoc. Miała podejrzenia, że ojciec małoletniej przyjmuje narkotyki i miała zastrzeżenia co do sposobu opieki ojca małoletniej nad córką w czasie kontaktów, m.in. zarzucała mu, że pozostawiał dziecko pod opieką innych osób i wychodził zapalić papierosa. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku zeznania M. P., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku zeznania A. P. (2), e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku zeznania I. K., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku zeznania K. K., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku zeznania T. K., e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku zeznania A. N., e-protokół

rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku zeznania A. P. (1) k. 73-74, 110-111, 155-157, 167, 208, 269, 270 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego)

R. K. (1) ma 29 lat. Prowadził działalność gospodarczą – pracował jako przedstawiciel handlowy. Od maja 2017 roku do września 2017 roku pracował w G. i jedynie na weekendy przyjeżdżał do W.. Jest współwłaścicielem czteropokojowego mieszkania położonego w W.. W zajmowanym przez R. K. (1) pokoju umieścił dla małej córki łóżeczko i zabawki, a także akcesoria do pielęgnacji. W mieszkaniu tym panują odpowiednie warunki, aby mogła przebywać w nim mała córka. Nie korzysta z pomocy Ośrodka Pomocy (...). Nie płacił zasądzonych alimentów na małą córkę. Jest silnie związany z małą córką i chciałby brać udział w jej wychowaniu i opiece. Zarzuca matce małej, że niewłaściwie zajmuje się dzieckiem. Zgadza się jednak, aby dziecko mieszkało u matki. (e-protokół rozprawy z dnia 15 września 2016 roku, e-protokół rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku, e-protokół rozprawy z dnia 5 października 2017 roku zeznania R. K. (1), e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania A. O., e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania M. F., e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania R. K. (2), k. 7-11 zdjęcia, k. 12-40 wydruk z portali społecznościowych, k. 73-74, 110-111, 155-157, 167, 208, 269, 270 sprawozdanie z wywiadu środowiskowego, k. 250-251 pismo (...))

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które pomimo tego, iż w części zostały przedłożone w formie kserokopii to nie budziły wątpliwości Sądu co do ich mocy dowodowej. Wskazać również należy, iż uczestnicy postępowania, jak i ich pełnomocnicy nie kwestionowali wartości dowodowej tych dokumentów.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie wziął pod uwagę zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Oceniając zeznania świadków wskazać należało, iż większość opisywanych zdarzeń znali oni jedynie ze słyszenia lub dowiedzieli się o nich od jednego z uczestników postępowania. Ich zeznania potwierdziły przede wszystkim konflikt jaki występuje pomiędzy uczestnikami postępowania oraz potwierdziły, że rodzice małej wzajemnie obwiniają się o niewłaściwą opiekę nad dzieckiem.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie Sąd wziął również pod uwagę zeznania uczestników postępowania. Z przedstawionej przez nich relacji jednoznacznie wynika, że od czasu rozstania pozostają oni w konflikcie i nie potrafią dojść do porozumienia w sprawie opieki i kontaktów z małą córką, wzajemnie obwiniając się o niewłaściwe zachowania związane z opieką nad dzieckiem.

Oceniając zeznania R. K. (1) Sąd nie dał przede wszystkim wiary tej części jego zeznań, w których wskazywał on na niewłaściwą opiekę sprawowaną przez matkę małej nad ich wspólnym dzieckiem oraz w zakresie złych warunków lokalowych w których mieszka mała. Powyższe zeznania pozostają w oczywistej sprzeczności z treścią wywiadów środowiskowych przeprowadzonych przez kuratorów sądowych w toku niniejszego postępowania posiadających wieloletnie doświadczenie w pełnieniu tej funkcji, z których wynikało, że nie posiadają oni zastrzeżeń co do opieki sprawowanej przez uczestniczkę postępowania. Zeznania uczestnika postępowania w zakresie warunków lokalowych, którymi dysponuje M. P. pozostają także w sprzeczności z dokumentacją uzyskaną z Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego, z której jednoznacznie wynika, że stan techniczny budynku należącego do matki małej pozwala na jego użytkowanie w całości na cele mieszkalne, w tym może on być zamieszkiwany przez dorosłych i dzieci.

Oceniając zeznania uczestników postępowania Sąd zwrócił przy tym uwagę na to, że na każdej kolejnej rozprawie przejawiali oni coraz mniej negatywnych emocji wobec siebie i na ostatniej rozprawie niewiele brakowało, aby doszli oni do wzajemnego porozumienia w zakresie wykonywania władzy rodzicielskiej nad małą córką.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Artykuł 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż dziecko do pełnoletniości pozostaje pod władzą rodzicielską, która to władza z mocy art. 93 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przysługuje obojgu rodzicom. Każdy z rodziców jest uprawniony i zobowiązany do wykonywania władzy rodzicielskiej, jeżeli nie została mu ona odebrana ani ograniczona. Zgodnie z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego władza rodzicielska

powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości, które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, normalnych warunków do prawidłowego rozwoju. Jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym w rozłączeniu, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem (art. 107 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka. Pozostawić władzę rodzicielską obojgu rodzicom sąd może wtedy, gdy przedstawią zgodne z dobrem dziecka porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem oraz, gdy zasadne jest oczekiwanie, że będą współdziałać w sprawach dziecka.

W niniejszej sprawie rodzice małoletniej wspólnie ustalili, że najlepiej będzie jeśli bieżącą pieczę nad dzieckiem sprawować będzie matka małoletniej M. P. i ustalili, aby miejsce zamieszkania małoletniej zostało ustalone w każdorazowym miejscu zamieszkania matki dziecka. Małoletnia bowiem od urodzin zamieszkuje wraz z matką i pozostaje pod jej bezpośrednią opieką. Ponadto jak wynika ze sprawozdań sporządzonych przez kuratorów sądowych sytuacja opiekuńczo-wychowawcza małoletniej jest stabilna, w domu matki posiada ona odpowiednie warunki do rozwoju, zaś matka małoletniej stara się prawidłowo wywiązywać ze swoich obowiązków rodzicielskich, realizuje potrzeby socjalno-bytowe dziecka i dba o prawidłowy rozwój córki.

Jednocześnie jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego pomimo załagodzenia się konfliktu między uczestnikami postępowania, o czym świadczyć może m.in. próba zawarcia w toku niniejszego postępowania pomiędzy nimi ugody, w dalszym ciągu nie ma porozumienia pomiędzy rodzicami małoletniej w kwestiach istotnych dla ich małoletniej córki, w tym w kwestiach związanych z ustaleniem terminów spotkań ojca z małoletnim dzieckiem. Nie zachodzą więc przesłanki z art. 107 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego do wspólnego wykonywania przez oboje rodziców władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem.

Wobec powyższego należało wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. K. urodzoną (...) powierzyć matce M. P. ograniczając władzę rodzicielską ojca R. K. (1) do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka w zakresie edukacji, leczenia, planowanych zabiegów medycznych, wyboru wyznania, wyjazdów zagranicznych powyżej 2 tygodni, ustalając że dziecko ma miejsce zamieszkania u matki, o czym orzeczono w pkt 1 sentencji postanowienia. W ocenie Sądu ojciec małoletniej ma prawo współdecydować w kwestiach najistotniejszych dla małoletniej córki.

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, jeżeli dobro dziecka jest zagrożone, sąd opiekuńczy wyda odpowiednie zarządzenia. W myśl zaś § 2 pkt 3 tegoż artykułu, sąd opiekuńczy może w szczególności poddać wykonywanie władzy rodzicielskiej stałemu nadzorowi kuratora sądowego.

W doktrynie przyjmuje się, iż przesłankami zastosowania art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego są: zagrożenie dobra dziecka i nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej. Przesłanki te występują łącznie w takim znaczeniu, że przesłanka nienależytego wykonywania władzy rodzicielskiej jest w pewnym stopniu kwalifikowana przez przesłankę zagrożenia dobra dziecka. Z kolei przez nienależyte wykonywanie władzy rodzicielskiej należy rozumieć zarówno zawinione, jak i niezawinione niewłaściwe postępowanie rodziców (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 r., III CZP 46/75).

Ustawodawca nakazuje stosowanie ingerencji na podstawie art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego już wtedy, gdy dobro dziecka jest zagrożone. Sąd opiekuńczy działa bowiem profilaktycznie przez zapobieganie ujemnym skutkom niewłaściwego lub nieudolnego sprawowania władzy rodzicielskiej. Zarządzenia oparte na art. 109 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego nie są formą represji w odniesieniu do rodziców, ani nie zmierzają do ich negatywnej oceny, lecz są formą niesienia im pomocy w przypadku trudności wychowawczych czy życiowych. Celem postępowania o ograniczenie władzy rodzicielskiej jest usunięcie zagrożenia dobra dziecka i wytłumaczenie tego rodzicom w celu podjęcia współpracy z sądem opiekuńczym w interesie ich dziecka. Jak zostało bowiem wskazane z art. 95 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wynika, iż władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny. Poprzez dobro dziecka należy rozumieć zapewnienie dziecku wszystkich tych wartości,

które są konieczne do jego prawidłowego rozwoju fizycznego i duchowego, normalnych warunków do prawidłowego rozwoju.

Mając na celu udzielenie pomocy uczestnikom postępowania w sytuacjach konfliktowych w pkt 2 sentencji postanowienia tut. Sąd postanowił władzę rodzicielską obojga rodziców ograniczyć przez nadzór kuratora sądowego, którego zobowiązał do składania sprawozdań 1 raz na 3 miesiące. Wskazać należało przy tym, iż w przypadku, gdy rodzice małoletniej nabędą umiejętność prawidłowego porozumiewania się oraz umiejętność współdecydowania i znajdowania kompromisów w sprawach istotnych dla ich wspólnej córki, w tym m.in. w zakresie prawidłowej realizacji kontaktów ojca z małoletnią córką, informowania się prawidłowo o konieczności zmiany terminu kontaktów czy też o konieczności odwołania zaplanowanego kontaktu to wówczas kurator będzie mógł złożyć do tut. Sądu wniosek o uchylenie wprowadzonego nadzoru kuratora nad wykonywaniem przez rodziców małoletniej władzy rodzicielskiej nad wspólnym dzieckiem.

Podstawę merytoryczną do orzekania o kontaktach stanowią art. 113 – 113⁶ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Artykuł 113 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, iż niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej (§ 2). Zatem wzajemne kontakty są prawem zarówno rodziców, jak i dzieci. Jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy (art. 113¹ § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Sąd opiekuńczy, orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem, może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wykonania wydanych zarządzeń (art. 113⁴ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.). Z kolei w myśl art. 113⁵ Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

W ocenie Sądu mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym m.in. informacje uzyskane od kuratorów sądowych w zakresie realizacji kontaktów ojca z małoletnią córką w czasie trwania niniejszego postępowania, zasadnym było uchylenie ugody zawartej 30.06.2015 r. przed mediatorem Fundacja (...), zatwierdzonej przez tutejszy Sąd w sprawie V. N. 559/15, gdyż warunki określone przez uczestników postępowania w zawartej ugodzie w zakresie kontaktów ojca z małoletnią córką nie były prawidłowo realizowane. Wskazać również należało, iż również uczestnicy postępowania w złożonych stanowiskach wnieśli o ustalenie innych terminów kontaktów R. K. (1) z małoletnią córką niż zostały ustalone we wskazanej ugodzie.

Jednocześnie, mając na uwadze to, że wcześniejsze uregulowania w zakresie kontaktów R. K. (1) z dzieckiem nie były prawidłowo realizowane, w szczególności z uwagi na postawę ojca małoletniej, który dość dowolnie zmieniał terminy ustalonych kontaktów lub też nie stawiał się na termin kontaktów, nie informując o tym matki małoletniej, należało szczegółowo określić kontakty R. K. (1) z małoletnią córką, tak, aby uczestnicy postępowania nie mieli wątpliwości kiedy przypada termin tych kontaktów.

Sąd ustalił kontakty R. K. (1) z małoletnią córką A. K. w sposób określony w pkt 4 sentencji postanowienia, a w pozostałym zaś zakresie wniosek został oddalony.

Sąd więc ustalił, że R. K. (1) będzie się spotykał z małoletnią córką A. K. w czasie roku szkolnego:

- w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca od soboty godzina 10.00 do niedzieli godzina 15.00 z nocowaniem u ojca, poczynając od listopada 2017r.

- w każdą środę będzie odbierał córkę z przedszkola o godzinie 15.00 i odprowadzał do domu matki o godzinie 18.00,
- spędzi z córką 4 godziny w dniu jej urodzin po odebraniu jej z przedszkola,
- spędzi z córką każdy drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy od godziny 10.00 rano oraz następnego dnia do godziny 18.00 z nocowaniem w tym czasie u ojca,

Ponadto w ocenie Sądu w sposób szczególny należało uregulować kontakty wakacyjne ojca z małoletnią córką i należało ustalić, że w czasie wakacji R. K. (1) spędzi z córką 15 dni. Jednocześnie, mając na uwadze to, że ustalenia w zakresie wcześniejszych kontaktów ojca z małoletnią córką nie były w sposób prawidłowy realizowane, z uwagi na postawę rodziców małoletniej Sąd ustalił, że podział i sposób spędzania tego czasu strony zobowiązane są ustalić wspólnie na piśmie z udziałem kuratora odpowiednio wcześniej, tj. do końca marca każdego roku kalendarzowego.

O kosztach postępowania sądowego, Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, zgodnie z ogólną regułą, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

W postępowaniu nieprocesowym nie ma bowiem „pojedyńku” dwóch przeciwstawnych stron, dlatego też nie można mówić o przegrywającym, który powinien zwrócić koszty postępowania wygrywającemu (por. art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego). Przeciwnie, z treści całego art. 520 Kodeksu postępowania cywilnego wynika, że ustawodawca zakłada, iż w zasadzie uczestnicy postępowania są w tym samym stopniu zainteresowani jego wynikiem, a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu z nich. Dlatego ten, kto poniósł koszty sądowe lub koszty zastępstwa procesowego, nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, lecz także nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika. (por. Jakubecki Andrzej (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz aktualizowany. Tom I. Art. 1-729, LEX/el. 2017 – komentarz).

Zwrócić należy również uwagę, że w postępowaniu nieprocesowym w zasadzie nie ma podstaw do domagania się przez uczestnika, który poniósł określone koszty, zwrotu ich od pozostałych uczestników. (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., IV CZ 101/10, LEX nr 898272).

Mając powyższe na względzie należy wskazać, iż nie ma zatem podstaw by obciążyć uczestników kosztami postępowania na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 520 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego) lub na zasadzie zawinienia (art. 520 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego).

W tej sytuacji o kosztach postępowania decyduje zasada wskazana w art. 520 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego.

W związku z powyższym Sąd postanowił pozostawić strony przy poniesionych kosztach zastępstwa procesowego oraz kosztami postępowania obciążyć strony po połowie i nakazać pobrać od M. P. i od R. K. (1) po 93,69 zł tytułem pokrycia kosztów udziału kuratora przy kontaktach w dniu 24 września 2016 roku.